

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

ser, jeg her har fremført, og som jeg har fra Statistisk Departement, naturligvis ikke angaar det sidste Høstaar, men det er de sidste Oplysninger, der har kunnet fremskaffes, og jeg vil ogsaa give det ærede Medlem Ret i, at det Høstaar, som vi er ved at gaa ud af, ikke har været saa godt som Aaret i Forvejen. Nu kan man jo ikke blive ved at gentage alting. Jeg har imidlertid udtalt i Folketinget, at Forøgelsen af Landbrugets Indtægter under Krigen i Forhold til andre Erhvervs Indtægter er dalende, men alligevel viser det sig som nævnt, at selv om man gaar helt frem til 1942 — det har jeg faaet Statistisk Departement til at regne ud saa godt, det lader sig gøre —, er de eneste Erhverv, hvis Realindkomst er forhøjet, gennemsnitligt naturligvis, Landbrug og Fiskeri. Det gælder altsaa Perioden fra Efteraaret 1940, da Landbrugets Priser blev fastlagt, til Juli 1942, at Landbruget og Fiskeriet er de eneste Erhverv, der har haft forøgede Indtægter.

Hertil kommer, at jeg i Henhold til Loven om Statshusmænds Rentebetaling har faaet Meddelelse om, at Husmændenes Forrentningsprocent for Aaret 1941—42, hvorefter de skal betale Renter til December Termin, er beregnet til 4,7 for samtlige Husmænd med under 10 000 Kr.s Jordværdi, hvis Regnskaber er bearbejdet. Naar altsaa den Del af Landbruget, som har langt den daarligste Forrentning, har haft en Forrentningsprocent paa 4,7 i sidste Høstaar med den daarlige Høst, og der nu er en Kornhøst, som er meget, meget større, kan jeg ikke se, der er nogen Berettigelse til at sætte Smørprisen op. En Forrentningsprocent paa 4,7 for Husmændene kan med den lille Høst som Baggrund ikke berettige — det mener det ærede Medlem Hr. Rahbek jo heller ikke — til at sætte Smørprisen op, naar vi nu staar med en Kornhøst, der i hvert Fald giver Landbruget 150 Mill. Kr. mere end Høsten i 1941.

Hertil vil jeg føje, at naar det ærede Medlem Hr. J. S. Foget taler om Landbrugets Forrentning, taler han formodentlig om Forrentningsprocenten beregnet efter Handelsværdien, men den Forrentningsprocent er det helt ved Siden af at regne med, naar der er Tale om Landbrugets Økonomi; for gør man det, vil hele det store Antal af Landmænd, som sidder med deres Ejendom fra gammel Tid — Ejendomme, som er vurderet for nogle Aar siden og købt til langt, langt lavere Priser,

end hvad de kan sælges for i Dag —, faa deres Forrentningsprocent beregnet af en Værdi, som ligger langt, langt over det, de har overtaget Ejendommene for. Det er jo helt urimeligt. Paa den Maade kan Landbruget aldrig komme op paa en Forrentningsprocent, der er saa høj, at man kan sige, det kan klare sig. Man maa selvfølgelig holde sig til de bogførte Værdier; det andet er helt urimeligt.

Hvad Lønningerne angaar, tager det ærede Medlem Hr. J. S. Foget sig Sagen let, da han intet Hensyn tager til, hvordan det gaar paa andre Omraader, men Regeringen mener, at der skal tages Hensyn til Helheden, til hele Befolkningen. Derfor er det nødvendigt at holde Inflationen i Aft, derfor er det nødvendigt, at Lønningerne holdes nede, selv om Pristallet kunde retfærdiggøre en betydelig Stigning. Lønmodtagerne maa bringe et Offer, for at vi kan undgaa Inflation. Men man kan naturligvis ikke indtage det Standpunkt at sige, at man vil føre Samfundspolitik og saa ikke begrænse de frie Erhvervs Indtægter, der f. Eks. for Landbrugets Vedkommende er forøget under Krigen. Enten maa man lade Inflationen rulle eller begrænse saavel Lønkravene som Priskravene. Det er Samfundspolitik, men det ærede Medlem fører den Politik, at han siger, at Landbruget maa have højere Pris; hvordan det saa gaar med Lønningerne, bliver en Sag for sig — jeg har nu ikke hørt, at han har sagt, at Lønningerne skulde sættes op. Hans Opfattelse maa føre til, at man enten lader Inflationen rulle eller fører en Politik, der gaar ud paa at værne Landbruget og holde Lønningerne nede; een af Delene.

J. S. Foget: Jeg har stemt for Prisloven og tillige for andre Love, som har haft til Formaal at begrænse Inflationsvirkningerne.

Det Tal, jeg nævnte, 2,5 pCt., var beregnet af de bogførte Værdier, aldeles ikke af Handelsværdien, som Ministeren sagde. Min Anskuelse er, at hvis man virkelig vil bekæmpe Inflationen og samtidig drive Samfundspolitik, er det nødvendigt at holde Priserne nede paa et saadant Niveau, at de afbalanceres efter hinanden, saa at de forskellige Erhverv stilles ens, men her har Regeringen bevidst, undskyld, fortsat undladt at gribe ind over for Kapitalmagnatens Indtægter. Der hersker i Øjeblikket en Pengerigelighed, som skulde kunne frembringe en lav Rente, men i Stedet for giver